



BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

„Pentru ca harul Domnului să vină în timpul Liturghiei,
trebuie să fii concentrat și netulburat.” – Părintele Amfilohie Makris

Nr. 452 / 4 septembrie 2022



**PĂRINTELE
SERAFIM ROSE**

† 2 SEPTEMBRIE

1934 - 1982

ISPITA FALSEI SPIRITUALITĂȚI

Avem un prieten în Muntele Athos care urmărește de mulți ani situația din mănăstirile grecești. Se duce în locuri unde, de pildă, cineva a devenit un „gheronda” faimos, cu numeroși ucenici. Observându-i pe acești „stareți”, el a ajuns la concluzia că adesea oamenii de acolo își închipuie și zămislesc fantezii, ca și oricare alții. Au anumite păreri despre cineva, pe care le răspândesc pretutindeni, în jurul acestuia, transformându-l dintr-odată într-un „bătrân sfânt”, cu o mulțime care se strânge împrejurul lui. În realitate, nu există nicio pricină pentru acest fapt – sunt multe persoane sfinte cărora nimeni nu le dă vreo atenție.

Printre noi, convertiții apuseni la Ortodoxie, tendința aceasta – de a asculta o părere pe care cineva a răspândit-o și de a-i

da crezare – este foarte puternică. Totuși, nu aceasta este ceea ce ar trebui să facem. Ar trebui să ne folosim mintea, încercând să ne înălțăm inimile la un nivel la care să putem simți mai profund Ortodoxia. Este imperios necesar, în aceste vremuri, să avem un discernământ pătrunzător. (...) Dacă duhul autentic al Ortodoxiei nu ne este transmis astfel, apare ispita de a urma „înțelepciunea exterioară”, înțelepciunea acestei lumi. Atunci, venind către Ortodoxie, vom alerga după lucruri exterioare: icoane bune, slujbe minunate după Tipic, biserici frumoase, după felul corect de a cânta, de a face danii...

Toate aceste lucruri sunt minunate și bune, dar nu ne putem apropia de ele fără să stabilim ca fiindu-ne prioritar a avea o inimă caldă, creștină și a purta lupta lăuntrică prin care să dobândim smerenia. Dacă neglijăm aceste priorități esențiale, atunci toate aceste lucruri minunate pot fi așezate într-un muzeu al antichităților ortodoxe, așa cum istorisește filosoful Vladimir Soloviev – și acest lucru va fi pe placul Antihristului. Antihristul trebuie înțeles că fiind un fenomen spiritual. De ce va vrea toată lumea să i se închine? Este vădit, din pricina faptului că în lăuntru său se găsește ceva care răspunde la ceva din lăuntru nostru – acel ceva fiind lipsa lui Hristos din noi. Dacă i

ne vom închina (Dumnezeu să ne ferească de așa ceva!), va fi deoarece vom simți o atracție către un anumit lucru exterior, care s-ar putea înfățișa ca fiind chiar creștin, de vreme ce „Antihrist” înseamnă cel ce este „în locul lui Hristos” sau arată precum Hristos. Astfel, ne vom pierde cu desăvârșire mântuirea, urmându-i celui ce este în locul lui Hristos, și care ne va duce în rătăcire.

Abordarea greșită ce se află la extrema opusă este una care ar putea fi numită falsă spiritualitate. Pe măsură ce traduceriile cărților ortodoxe despre viața duhovnicească devin tot mai disponibile, și un vocabular ortodox de luptă duhovnicească plutește tot mai mult în atmosferă, apare un număr crescând de oameni ce vorbesc despre isihasm, Rugăciunea lui Iisus, viață ascetică, stări înalte de rugăciune și de cei mai înalți Sfinți Părinți ca Sfântul Simeon Noul Teolog, Sfântul Grigorie Palama și Sfântul Grigorie Sinaitul. Este foarte bine să fim conștienți de această parte cu adevărat înaltă a vieții duhovnicești ortodoxe și să îi venerăm pe marii sfinți care chiar au trăit-o; dar dacă nu avem o conștiință foarte realistă și foarte smerită a cât de departe suntem de viața isihastă noi, toți cei de astăzi, și cât de puțin pregătiți suntem chiar și să ne apropiem de ea, interesul față de ea va fi doar încă una din exprimările universului

nostru de plastic [artificial], centrat asupra sinelui. (...)

Voi mai accentua încă o dată că ambele extreme trebuie evitate – atât deșertăciunea lumească cât și super-spiritualitatea – dar aceasta nu înseamnă că nu ar trebui să avem o conștiință realistă a cerințelor legitime pe care ni le ridică lumea, sau că ar trebui să încetăm a respecta și a primi povățuirea marilor Părinți isihăști și a folosi rugăciunea lui Iisus noi înșine, pe măsura propriilor strâmtorări și puțințe. Prin urmare, atitudinea noastră, începând din acest moment, trebuie să fie cu picioarele pe pământ și normală. Adică, trebuie aplicată circumstanțelor reale ale vieții noastre, să nu fie un produs al imaginației, al tendințelor de evadare și al refuzului de a fi confruntat cu realitățile de multe ori neplăcute ale lumii care ne înconjoară. O ortodoxie care este prea exaltată și prea mult cu capul în nori aparține unei sere și este incapabilă de a ne ajuta în viața cotidiană, fără a mai spune ceva de mântuirea celor din jurul nostru. Lumea noastră este extrem de crudă și rănește suflete cu asprimea ei; trebuie să răspundem înaintea de toate cu dragoste creștină și înțelegere, cu picioarele pe pământ, lăsând isihasmul și formele avansate de rugăciune celor capabili să le primească.

Sursa: cuvantul-ortodox.ro

PĂRINTELE RAFAIL NOICA

CE ESTE TOATĂ AGONISEALA NOASTRĂ ÎN FAȚA VIEȚII VEȘNICE?

Mărturisește tot Vechiul Legământ, ca să nu mai vorbesc de Noul Legământ, că nimeni, dar nimeni nu este drept înaintea lui Dumnezeu, nimeni nu a găsit sfințenia, nimeni nu a găsit slava lui Dumnezeu, nici viața veșnică, toți suntem robi morții. Dar iată că în fiecare din noi trăiește un bogătaș. A, că eu am educație, că eu sunt mai bun decât celălalt, mai frumos decât cineva, mai nu-știu-ce decât altul.

Și așa, comparându-ne și înmagazinând tot felul de cunoștințe, elemente materiale, bani, începem să ne fălim cu câte una, cu câte alta, și așa zice că mai periculos decât toate sunt agonisirile intelectuale, care ne fac să credem că suntem mai înalți decât semenii noștri sau, pe drept cuvânt, mai înalți decât fuseserăm înaintea agonisirilor.

Dar în fața vieții veșnice ce este toată agoniseala noastră? Dacă vine harul, vezi că este nimicnicie; în fața frumuseții pe care ne-o cheazășuiește Dumnezeu asta devine ca o urâciune care pustiește. Pustiește cum? Prin mândria ce o naște în noi și care ne

face tari de cerbice, și nu mai intră harul lui Dumnezeu în așa o inimă. Și atunci – fericiți cei săraci cu duhul...

Cine sunt cei săraci cu duhul? Cei pe care harul i-a trezit și văd că, fie că sunt cel mai mare din lumea aceasta sau cel mai mic, dar sunt rob morții, nimic nu au. Și de ce sunt fericiți aceia? Fiindcă acela este duhul care poate să primească cuvânt de la Dumnezeu: „*Veniți către Mine, cei împovărați, că Eu vă voi odihni pe voi*”.

Atunci când au întrebat Apostolii, uimiți: „*Dar cine se va putea mântui?*”, Hristos a spus: „*Ceea ce este cu neputință pentru om este cu putință lui Dumnezeu*”. Și către această putință nădăjduiește neputința noastră. Și neputința noastră nu putem decât s-o punem în rugăciune: „Doamne miluiește, Doamne, deschide-mi calea, Doamne, nu mă lăsa în ce sunt!”. Dar atunci când îmi voi da seama,

cât de cât, de sărăcia mea adevărată, în față bogățiilor duhovnicești, atunci acest „Doamne!” va deveni un strigăt puternic care va înclina urechea lui Dumnezeu, și iată făgăduința: „A ta este deja – deocamdată potențial, zic eu, acuma, dar deja – Împărăția cerurilor”.

De ce zic „potențial”, și de ce zic „deja”? Păi uite că a început calea. Ce face săracul când vede că n-are? Ce zice Troparul Bisericii noastre? „*Cămara Ta, Mântuitorule, o văd împodobită, dar îmbrăcăminte nu am că să intru într-însa. Luminează haina sufletului meu...*”. Și atunci începe o rugăciune puternică, o rugăciune cu lacrimi, în care plângerile noastre, ca strigătul cel al șoaptei tâlharului de pe cruce, înclină urechea lui Dumnezeu spre mângâiere. Și o tainică mângâiere se naște în sufletul nostru.

Sursa: cuvantul-ortodox.ro

PROGRAMUL LITURGIC

Miercuri <i>7 septembrie</i>	18:00	Vecernia și Litia
Joi <i>8 septembrie</i>	07:00	Utrenia și Sfânta Liturghie → Nașterea Maicii Domnului
Sâmbătă <i>10 septembrie</i>	18:00	Vecernia și Litia
Duminică <i>11 septembrie</i>	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie → Duminica dinaintea Înălțării Sfintei Cruci

Pentru versiunea digitală și extinsă a buletinului, abonați-vă pe sfantul-ilie.ro.

Strada Doamnei, nr. 18, Sector 3, București